

Sygnatura akt IV Ka 636/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka
Protokolant:	Magdalena Telesz

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2017 roku

sprawy **W. D.**

syna Z. i H. z domu O.

urodzonego (...) w D.

obwinionego z art. 96 § 3 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 7 sierpnia 2017 roku, sygnatura akt II W 250/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 50 złotych i wymierza 30 złotych opłaty za to postępowanie.

Sygnatura akt IV Ka 636/17

UZASADNIENIE

Komenda Powiatowa Policji w D. złożyła wniosek o ukaranie W. D. obwiniając go o to, że:

w dniu 21.04.2017 r. około godziny 09:05 w KPP D. nie wskazał uprawnionemu organowi osoby, której powierzył pojazd marki N. (...) o nr rej. (...) w dniu 06.03.2017 r., to jest o czyn z art. 96 § 3 k.w.

Wyrokiem z dnia 7 sierpnia 2017 roku (sygn. akt II W 250/17) Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie:

I. obwinionego W. D. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tym że przyjął, iż czyn popełnił w okresie od dnia 24 marca 2017 roku do dnia 21 kwietnia 2017 roku, to jest wykroczenia z art. 96 § 3 k.w. i za to na podstawie art. 96 § 3 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 zł (stu złotych);

II. na podstawie art. 118 § 1 k.p.o.w. obciążył obwinionego W. D. zryczałtowanymi wydatkami postępowania w łącznej kwocie 70 zł (siedemdziesięciu złotych), a na podstawie art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) wymierzył mu opłatę w kwocie 30 zł (trzydziestu złotych).

Ze wskazanym wyrokiem nie pogodził się obrońca obwinionego zaskarżając wyrok w całości zarzucając:

na podstawie art. 109§2 kpw w zw. z art. 438 pkt 1 kpk obrazę przepisów prawa materialnego, a to art.96§3 kw w zw. z art. 78 ust.4 ustawy Prawo o ruchu drogowym, poprzez uznanie, że przepisy te kreują prawny, szczególnie obowiązek prowadzenia przez właściciela pojazdu ewidencji i ścisłej kontroli osób korzystających z samochodu oraz wskazania wyłącznie jednej osoby, której powierzono pojazd, bez możliwości wskazania otwartego kręgu osób, podczas gdy z przepisów nie można wyinterpretować tak daleko idącego zobowiązania właściciela, a wskazanie kręgu osób, które mogły korzystać z pojazdu winno być uznane za wystarczające dla zwolnienia go od odpowiedzialności.

Wskazując na powyższy zarzut wniósł o zmianę przedmiotowego orzeczenia i uniewinnienie obwinionego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył:

apelacja nie jest zasadna.

Sankcji przepisu art.96§3 kw podlega, kto wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Wymieniony obowiązek wynikać musi z przepisów ustawy (zgodnie z art.31 ust.3 Konstytucji), a dotyczy to również żądania uprawnionego organu. Zgodnie z art.78 ust.4 Prawa o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Wskazany obowiązek sankcjonowany jest przepisem art.96§3 kw. Odpowiedzialności jednak za wskazane wykroczenie podlega jedynie osoba, która powierzyła pojazd oznaczonej osobie, dysponuje wiedzą komu powierzyła pojazd i wiedzą tą nie ma zamiaru się dzielić z organem uprawnionym do jej pozyskania. Osoba, której pojazd powierzono musi być zatem inną osobą niż właściciel lub posiadacz pojazdu, co wyraźnie wynika z art.78 ust.4 Prd.

Przepis art. 78 ust. 4 Prawa o ruchu drogowym (Prd) nie wskazuje szczególnej formy, w jakiej osoba zobligowana do udzielenia informacji ma uczynić zadość temu obowiązkowi. Jeśli ustawa przewiduje formę pisemną wyraźnie to określa (tak jak w art.64c ust.9 Prd, art.65b ust.1 Prd, czy też art.80c ust. 6 Prd), a co za tym idzie, w wypadku czynności opisanej w art.78 ust.4 Prd może być to forma ustna, pisemna bądź jakakolwiek inna, zaś osoba zobligowana do udzielenia takiej informacji nie ma statusu osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia.

Rację ma skarżący podnosząc, iż w wykonaniu opisanego obowiązku wskazać można kilka osób jeśli korzystały z pojazdu w tym samym czasie. Trafnie również podnosi, iż przedsiębiorca nie ma obowiązku ustawowego prowadzenia ewidencji kierujących pojazdem wykorzystywanym do prowadzenia działalności. Odwoływanie się jednak do „kolegi którego nazwiska obwiniony nie pamięta” prowadzi do naruszenia obowiązku z art.78 ust.4 Prd i tym samym prowadzi do wyczerpania znamion z art.96§3 kw, co słusznie podnosi sąd I instancji (k.38 odwr.). Brak wiedzy obwinionego komu przekazany został pojazd wykorzystywany w prowadzeniu działalności gospodarczej nie tylko rodzić może odpowiedzialność z art.96§3 kw ale mieć znaczenie w aspekcie odpowiedzialności cywilnej opisanej chociażby w art.435§1 kc. Brak ustawowego obowiązku ewidencjonowania kierujących pojazdami przedsiębiorcy nie wyłącza takiej potrzeby w aspekcie obowiązujących przepisów prawa, a w tym przywołanych powyżej. Udostępnianie pojazdu osobie, której personalia nie są znane, co do której nie mamy wiedzy czy posiada uprawnienia do kierowania pojazdami oraz wiedzy czy znajduje się w stanie nietrzeźwości czy też nie rodzić może odpowiedzialność osoby udostępniającej.

Wobec powyższego zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy (art.437§1 kpk w zw. z art.109§2 kpw).

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia przepis art.636§1 kpk w zw. z art.119 kpw. Wysokość zryczałtowanych wydatków postępowania odwoławczego i opłaty uzasadnia natomiast §3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. 118, poz. 1269) oraz art.8 i art.3 ust.1 w zw. z art.21 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49, poz. 223 ze zm.).